

Ledenická křížová cesta

1. ZASTAVENÍ

**Ježíš je odsouzen
k smrti**

(socha sv. Jana Nepomuckého)

Pane Ježíši,

tvoje cesta začíná nespravedlivým soudem.
Rozsudkem, který se rodí ze strachu, z tlaku moci
a z neochoty naslouchat pravdě.

Stojíme u sochy svatého Jana Nepomuckého,
svědka mlčení, který raději zemřel, než aby zradil
důvěru a pravdu. Jeho život připomíná, že pravda
není křik, ale věrnost.

Myslíme na všechny, kteří jsou dnes souzeni bez možnosti se
bránit. Na ty, o nichž se mluví za jejich zády.
Na ty, jejichž příběh je zjednodušen na jednu chybu, jednu větu,
jeden okamžik.

Prosíme tě, Pane, za odvahu mlčet, když by slova zraňovala,
a promluvit, když mlčení ubližuje. Za srdce, která nebudou
soudit rychle, ale budou hledat pravdu s pokorou.

Ježíši, tys byl odsouzen, a přesto jsi zůstal věrný lásce.
Uč nás kráčet cestou pravdy, i když je tichá a nenápadná.

další zastavení: radnice

Ledenická křížová cesta

2. ZASTAVENÍ

Ježíš bere kříž na svá ramena (radnice)

Stojíme před radnicí – místem, kde se rozhoduje o věcech veřejných, kde zaznívají slova, rozhodnutí a rozsudky, které ovlivňují životy mnoha lidí.

I Ježíš stál před soudem. Byl nespravedlivě obviněn a odsouzen. A přesto, bez odporu, bere na svá ramena kříž. Ježíš ví, že cesta bude těžká. Přesto kříž neodmítá a přijímá ho. Ne ze slabosti, ale z lásky k lidem. Bere ho jako znamení věrnosti až do krajnosti.

Ne proto, že by byl slabý, ale proto, že miluje člověka a chce jít s ním i tam, kde je bolest, nespravedlnost a utrpení. Bere na sebe bolest, nespravedlnost i tíhu lidského hříchu.

I v našem životě se objevují „kříže“, které jsme si nevybrali. Někdo nese starost o nemocného v rodině. Někdo je sám. Kolem někoho je víc lidí, než je mu milo. Někdo těžce nese ztrátu práce a budoucí nejistotu.

Jiný se snaží poctivě žít a pracovat, i když kolem sebe vidí nepoctivost či nezájem. Někdo musí přiznat chybu a omluvit se. Někdy je potřeba zastat se člověka, který je nespravedlivě pomlouván.

Přijmout kříž neznamená jen trpět. Znamená rozhodnout se pro dobro. Znamená to nelhat, i když by to bylo jednodušší. Nehledat vlastní prospěch. Mít odvahu říct pravdu, pomoci slabšímu nebo se zastat toho, kdo se sám bránit nedokáže. Před těmi rozhodnutími stojíme stále. Doma, ve škole, v práci, v naší obci.

Někdy je jednodušší mlčet, přivřít oči nebo se přidat k většině. Přijmout „svůj kříž“ znamená mít odvahu stát za pravdou, i když je to nepohodlné.

Radnice je místem rozhodování o celé obci. Prosme, aby zde vždy převládala spravedlnost, poctivost, moudrost, úcta k člověku a služba lidem.

A prosme také za sebe, abychom dokázali nést své povinnosti s trpělivostí, odpovědností a láskou.

Ježíši, nauč nás přijímat naše kříže bez hořkosti.
Dej nám odvahu konat dobro, i když je to těžké.

další zastavení: lékárna

Ledenická křížová cesta

3. ZASTAVENÍ

**Ježíš padá poprvé
pod křížem
(lékárna)**

Pane Ježíši,
kříž je těžký a ty poprvé padáš k zemi.
Tělo už nestačí. Síly docházejí. Prach se lepí na rány.
Ty, který jsi uzdravoval nemocné, navracel zrak slepým
a dotykem vracel naději malomocným,
teď sám ležíš v prachu cesty.
Lékař se stává zraněným.
Ten, který dával sílu, zakouší vlastní slabost.
Stojíme u lékárny, místa, kam lidé přicházejí se svou křehkostí.
S bolestí těla i únavou duše.
S receptem v ruce a otázkou v srdci: „Budu ještě v pořádku?“
Myslíme na nemocné tohoto města.
Na ty, kteří čekají na výsledky vyšetření. Na ty, kteří žijí s dlouhodobou bolestí.
Na seniory, kteří bojují s osamělostí. Na rodiče nemocných dětí.
Na všechny, kterým dochází síly.
Pane, ty znáš slabost zevnitř. Znáš pád.
Znáš strach i vyčerpání.
Buď Lékařem našich těl i srdcí.
Uzdravuj, co je zraněné. Posiluj, co je unavené.
A nauč nás přijmout, že slabost není selhání,
ale místo, kde se může dotknout tvá milost.
Protože i ze země se dá znovu vstát.

další zastavení: pošta

Ledenická křížová cesta

4. ZASTAVENÍ

Ježíš se setkává se svou matkou (pošta)

Setkání Matky a Syna na křížové cestě je tiché, a přesto nesmírně silné. Oba vědí, co přijde, oba vědí, že utrpení ještě neskončilo. A přece v jejich pohledech není jen bolest a zoufalství.

Je tam i tichý pokoj, blízkost a láska.

Kolikrát i my stojíme podobně – tvář v tvář utrpení těch, které milujeme. Nevíme, co říct, nemáme řešení ani sílu změnit situaci. A právě tehdy může být největším darem naše přítomnost:

být s druhým, dívat se s láskou, zůstat.

V této chvíli myslíme na rodiny v našem městě, zvláště na ty, které procházejí těžkými situacemi.

Na rodiny, které zápasí s hmotným nedostatkem, s obavami z účtů, dluhů či ztráty jistoty domova.

Na ty, do jejichž života vstoupila vážná nemoc, dlouhodobé vyčerpání nebo péče o blízkého.

Na ty, které zasáhla smrt někoho milovaného a učí se žít s prázdným místem. Myslíme i na rodiny, kde chybí porozumění, kde vztahy procházejí krizí, hádkami nebo odloučením.

Na děti, které vyrůstají v nejistotě, a na rodiče, kteří si připadají bezradní a unavení.

Pamatujeme na matky a otce, kteří zůstali na výchovu sami, na ty, kdo nesou tíhu odpovědnosti bez opory druhého, i na ty, kteří prožívají strach o své děti a jejich budoucnost.

Myslíme také na rodiny, které nesou skryté bolesti – úzkosti, osamělost, vnitřní zranění, na ty, kdo ztratili naději nebo směr.

Pane, buď jim blízko, žehnej jim, daruj jim pokoj a vše, co potřebují.

A nám dej srdce, které vidí. Ať rozpoznáme nouzi druhých dřív, než si o pomoc řeknou.

Ať jsme štedří v malých věcech, věrní v pozornosti a blízkosti.

Uč nás být nablízku i tehdy, když nevíme, jak pomoci.

Uč nás tichému soucitu, který nespěchá, ale zůstává.

Uč nás lásce, která nese druhého – alespoň kousek cesty.

další zastavení: hospoda

Ledenická křížová cesta

5. ZASTAVENÍ

**Šimon z Kyrény
pomáhá nést kříž
(hospoda)**

Pane Ježíši,
někdo cizí je přinucen pomoci. A tím se stává součástí tvé cesty.
Stojíme u místa, kde se lidé scházejí,
aby se radovali i aby zapomněli.
Kde se směje i mlčí zároveň.
Kde alkohol někdy spojuje a jindy pomalu bere svobodu, vztahy, zdraví.

Prosíme tě za ty, kteří už neví, jak zastavit.
Za ty, kdo pijí ze smutku, ze samoty, z prázdna.
Za rodiny, které tím trpí a často nevědí, na koho se obrátit.

Prosíme i za radost,
která neutíká před realitou.
Za přátelství, které nepotřebuje otupění.
Prosíme i za odvahu přiznat si:
„Potřebuju pomoc.“

Pošli, Pane, Šimony. Lidi, kteří pomohou nést,
když už je kříž příliš těžký.

další zastavení: drogerie

Ledenická křížová cesta

6. ZASTAVENÍ

**Veronika podává
Ježíšovi roušku
(drogerie)**

Pane Ježíši,
uprostřed davu se někdo zastaví.
Malé gesto.
Dotek lidskosti.

Děkujeme za obyčejnou laskavost,
která se skrývá v každodennosti.
Za úsměv, ochotu, trpělivost.
Za lidi, kteří druhé vidí
a neztrácejí lidskost.
A prosíme o požehnání pro ty,
kdo nás těmito skutky a vlastnostmi provázejí.

Uč nás nebát se malých skutků dobra.
Protože právě ony
nesou tvou tvář dál.

další zastavení: zastávka

Ledenická křížová cesta

7. ZASTAVENÍ

Ježíš padá podruhé

(zastávka)

Pane Ježíši, padáš znovu.

Cesta se zdá nekonečná.

Myslíme na mladé lidi, kteří hledají únik.

Kteří nemají pevné zázemí, nebo nikdy nezažili bezpečí.

Na ty, kteří si ničí život dřív, než ho stihli objevit.

Prosíme za ně.

Za jejich sny, když nemají nablízku nikoho, kdo by jim naslouchal a podpořil je v tom dobrém. Za prázdnotu, kterou zaplňují, jak se dá, protože jim schází láskyplná náruč, porozumění, laskavé vedení.

Ved' je pevně, Pane ty sám, drž je v rozhodnutích, která nejsou správná nebo v konání, která ubližují druhým a potažmo jim samotným.

Bud' jejich rodičem, když rodina není místo bezpodmínečné lásky a pomoci v osobní krizi.

Bud' jim blízko, Pane.

Pošli jim lidi, kteří jim pomohou zvednout se.

Vysvobod' je tam, kde je to třeba.

další zastavení: večerka

Ledenická křížová cesta

8. ZASTAVENÍ

**Ježíš potkává
plačící ženy
(večerka)**

Pane Ježíši,
zastavuješ se u bolesti druhých
a připomínáš, že svět je propojený.

Děkujeme za lidi jiných národů a kultur,
kteří jsou součástí naší obce..

Vzpomínáme na ně před domem, ve kterém žil v sedmdesátých
letech 19. století úspěšný židovský obchodník Markus Sticker.

Za jejich práci, vytrvalost
a každodenní službu.

Prosíme za respekt, porozumění
a otevřená srdce.

Ať se nikdo necítí cizincem
tam, kde žije.

další zastavení: škola

Ledenická křížová cesta

9. ZASTAVENÍ

Ježíš padá potřetí

(škola)

Stojíme u školy, místa růstu, poznání i zápasů.

Místa, kde se učíme nejen z učebnic, ale především z vlastních chyb. Kolikrát i my PADÁME POTŘETÍ.

Padáme ve svých povinnostech, ve vztazích, ve snaze být lepšími. Padáme, když něčemu nerozumíme, když se nám nedaří, když dostaneme špatnou známku, když zklameme učitele, rodiče nebo sami sebe.

Někdy máme chuť to vzdát. Máme pocit, že už to nemá smysl.

Už se nám nechce znovu vstát, ztrácíme odvahu pokračovat.

Ale Ty nás učíš jiný postoj. Učíš nás, že skutečný růst nevzniká bez námahy. Nevzniká bez pádů a bez znovu-vstávání. Ve škole se učíme vytrvalosti, trpělivosti i odvaze začít znovu.

Zvlášť když se nám něco nepovede. Ukazuješ nám, že i opakovaný pád není konec.

Ukazuješ nám, že pád může být začátkem nového kroku.

Pomáhej nám, Ježíši, abychom se nebáli chyb.

Dej nám sílu vstát po neúspěchu. Vstát a zkoušet to znovu a nevzdávat se. Buď s námi ve chvílích, kdy máme strach a bojíme se, že na něco nestačíme.

Pomáhej nám nést naše kříže s trpělivostí a důvěrou, že nejsme sami.

Buď s námi v našich slabostech i v našich začátcích.

Nauč nás, Ježíši, nevzdávat se. Dej nám sílu vstávat po každém pádu.

Požehnej všem studentům, učitelům i rodičům, aby škola byla místem, kde roste nejen poznání, ale i charakter, trpělivost a vzájemné pochopení.

Pane, dej, ať i na místě, kde se učíme, roste nejen naše vědění, ale i naše srdce – v lásce, pokoře a vytrvalosti.

další zastavení: pranýř

Ledenická křížová cesta

10. ZASTAVENÍ

Ježíš je zbaven šatů

(praníř)

Pane Ježíši,
bolest se stává veřejnou.
Ponížení má diváky.
Před očima všech jsi ponížený a zesměšněný.
Myslíme na ty, kteří jsou dnes veřejně odsuzováni.
Na zesměšňování, pomluvy,
sociální sítě plné kamenů.

Vzpomeňme také, jak na počátku 17-tého století tkadlec Havel
udal ledenického rychtáře Bartoloměje Máchu a ten byl
v Třeboni před rathausem potrestán.

Prosíme za milosrdenství.
Za jazyk, který nezraňuje.
Za srdce, které netouží soudit.
Za schopnost vidět v druhém člověka a ne objekt soudu.
Prosíme i za ty, kdo na tomto místě byli souzeni a trpěli trest.

další zastavení: pomník

Ledenická křížová cesta

11. ZASTAVENÍ

Ježíš je přibit na kříž

(pomník)

Ježíš se modlil k Otci:
ať mne mine tento kalich -
prosil, váhal, byl vyděšen, plný úzkosti -
ale poté řekl, ať se děje tvá vůle!

Přijal kříž, zbaven svobody, pohybu, vší lidskosti, vydán smrti...

Jako ti všichni, ustrnulí tváří v tvář smrti všech bojišť světa,
znehynění v zákopech plných zmaru.

Po mnohých zůstalo prázdné místo neutuchající bolesti...

A dějiny spásy se naplnily v Kristu na kříži!

Pane Ježíši, posilni nás v přijímání kříže života vezdejšího.

další zastavení: kašna

Ledenická křížová cesta

12. ZASTAVENÍ

Ježíš umírá na kříži

(kašna)

Stojíme u ledenické kašny, zdroje vody a místa setkávání.

Stojíme u studny našeho života, u Ježíšova kříže.

Máme žízeň, hledáme smysl,
milost a naději.

Ježíš, sám na kříži žíznící a za nás umírající, se stává pramenem,
který nás má naplnit. Volá na nás: „Žízním. Je dokonáno.“

Z jeho probodeného boku vytryskne voda, pramen vody živé.

Staňme se nyní samařskou ženou.

Prosme spolu s ní toho, kdo zná náš život i naši minulost, o
vodu, která oživí naše vyprahlé srdce.

Budme ochotní se o tuto vodu dělit
s ostatními, kteří žízní.

Pane Ježíši, prosíme nalij do našich srdcí vodu života
z tvého kříže.

Uhas naši žízeň
a naplňuj nás vodou vyvěrající do věčného života.

další zastavení: hřbitov (u kostela)

Ledenická křížová cesta

13. ZASTAVENÍ

**Ježíš je položen
do hrobu
(hřbitov)**

Stojíme na hřbitově,
kámen, chlad, mučivé ticho,
konec, který vypadá definitivně.

Stojíme na posvěceném místě, kam byly po generace pohřbívány ostatky našich blízkých, těch, kteří se v městysu a okolních osadách narodili, žili tu a zemřeli, i těch, kteří přišli odjinud a spojili své životy s tímto místem. V myšlenkách procházíme mezi hroby na novém hřbitově a jména nám připomínají příběhy lidí, které jsme znali a milovali a

kteří tu s námi už nejsou, rodiče, prarodiče, manželé a manželky, přátelé, sousedé i děti, lidé, kteří nás formovali, s nimiž jsme prožívali chvíle štěstí, radostí i bolesti.

Chybí nám víc, než bychom si kdy dokázali představit a než dokážeme slovy vypovědět.

Pane Ježíši, svěřujeme Ti všechny naše zemřelé,
ty, na které často vzpomínáme,

i ty, na které už skoro všichni zapomněli nebo už nikoho, kdo by vzpomínal, nemají,
ty, kteří odešli po naplněném životě na Zemi smíření s Tebou i se svými blízkými,
i ty, jejichž odchod byl náhlý a nečekaný a zůstal bolestný a zraňující.

Prosíme také za nás živé, pozůstalé, žijící v městyse i okolních osadách, za naše společenství,
za každého z nás, za všechny...

Za náš strach z nevyhnutelnosti smrti, za náš útěk před smutkem.

Za pocity prázdnoty, která zůstává po těch, které jsme milovali a stále milujeme.

Ježíši, byl jsi položen do hrobu, ale hrob neměl mít poslední slovo ve Tvém příběhu, svým křížem jsi nám otevřel bránu naděje, abychom vešli tam, kde spatříme Tebe Boha.

Neboť základní křesťanské přesvědčení, že láska dosáhne až na onen svět, že je možné vzájemné obdarování a přijetí, jímž zůstáváme s druhými spojeni i přes hranici smrti, jde napříč staletími a zůstává i dnes zdrojem útěchy.

Dej, ať i tady a teď má naděje poslední slovo, ať smrt není konec, ale pokračování lásky a paměť a vzpomínání neznamena jen bolest, ale i velkou nadějí na setkání s Tebou.

další zastavení: kříž

Ledenická křížová cesta

14. ZASTAVENÍ

Naděje vzkříšení

(kříž)

Stojíme před prázdným křížem.
A víme, že je to místo a čas naděje.

Pane Ježíši,
prosíme, abychom i my uměli přinášet Tvoji naději.
Abychom byli znamením lásky, radosti, pokoje a trpělivosti.
Ať umíme předávat jednoduché dobré věci lidem kolem nás i
v našem složitém světě.

Prosíme za Ledenice.
Za uzdravení jejich minulosti, přítomnosti i budoucnosti.
Za všechny, kteří tu žijí,
pracují, hledají, pochybují i doufají.
Ať je církev i skrze nás útočištěm pro všechny slabé, osamělé,
hledající.

Kéž jsme znamením Tvoji lásky k lidem, lásky, která byla přibita
na kříž, ale byla silnější, než smrt.

Amen.